

Jedva jedvice, nekako su ga na konja posadili, da ga u Klis prenesu.

— Kako se je sad držao kapetan Tomić?

— Dočim su se Turci agom bavili, ja sam njega dobro promatrao. Stojao je postrance, donekle snuđen, držeći svoga konja za uzde. Kad se je turska povorka uputila put Klisa, alalio se je sa sudijama i pristupio k narodu.

— No, sad će biti palo poklika! Poznam ja ove ljude: rado galame!

— Nitko ni da bi pisnuo! Izgledalo mi je, da su svi bili svijesni težine Tomićeva prestupka. Tiskalo se, doista, malo i veliko, da mu stisne junačku desnicu; ali bez riječi! Ja sam tada tobože gledao, kako se Turci put Klisa vraćaju, ali sam i držao do kraja napeta oba uha, da čujem što će Tomić reći, kakve li će naloge svojim ljudima dati. To mi je sad bilo najvažnije. A kad su se stratijoti u red postavili, pristupio je on k svojim, a isto tako i kapetan Celić k svo- me odjelu. Tomić je odaslao dio svojih ljudi prema istočnoj granici, a Celić ih je nekoliko ostavio kraj solinske rijeke da propisanu stražu straže. Konačno je Tomić rekao Celiću: — Vratimo se, Ivane, sad u grad! Bit će što Bog dade! — To je meni bilo dosta. Rekoh sam sobom: ptičica nam ne će i ne može uteći; ptičica se sama u krletku vraća! Bit će što Bog dade! Smiješno! Bit će onako, kako bude htio knez i kapetan Marko Barbarigo, ti glupa stratijotska glavo!...

— Opet si, Luka, zastranio. Govori dalje, ali o stvari. Tvoje me misli ne zanimaju.

— A što bih mogao da još kažem, ekcelencijo! Kad sam se osvjedočio, da oba kreću u grad, umiješao sam se i ja među narod, jer je Tomićeva četa zadnja stupala. Ja sam se pak žurio, kao da me krila nose, samo da čim prije izvijestim vašu ekcelenciju.

Luka završi i s velikim zadovoljstvom izvali dugi uzdah, dok mu se na licu odrazivalo, da očekuje zasluženo priznanje. Ali, kao da se Barbarigovo raspoloženje nije slagalo s tim Lukinim očekivanjem. Barbarigo je ustao, prošetao se par puta gore dolje, pognute glave, stisnuvši bradicu desnom šakom. Bilo je očito, da ga Lukin izvještaj nije posve zadovoljio. Najedared stane, okrene se prema Luki, podigne glavu, pa će mu ozbiljno:

— Ti si, Luka, osvjedočen, da je dosle sve u redu i da će nam osnova uspjeti. Meni se pak čini, da je još sve labavo. Ja ti kažem, da bih volio, da je aga Tomića preživio!